

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2008. május 20.*

A C-352/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Köln (Németország) a Bírósághoz 2006. augusztus 25-én érkezett, 2006. augusztus 10-i határozatával terjesztett elő az előtte

Brigitte Bosmann

és

a **Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Aache**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, A. Tizzano tanácselnökök, K. Schiemann (előadó), A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský és J. Klučka bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: J. Mazák,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- B. Bosmann képviselőjében H. Knops Rechtsanwalt,
- a német kormány képviselőjében M. Lumma és C. Schulze-Bahr, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében F. Díez Moreno, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében V. Kreuzschitz és I. Kaufmann-Bühler, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2007. november 29-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra

történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 13. cikke (2) bekezdése a) pontjának, valamint az 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet 10. cikkének értelmezésére vonatkozik, azoknak a 2005. április 13-i 2005/647/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 117., 1. o.) módosított 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL L 28., 1. o.) módosított és naprakésszé tett formájában (a továbbiakban: 1408/71 rendelet, illetve 574/72 rendelet).

- 2 E kérelem előterjesztésére a B. Bosmann és a Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Aachen (aacheni családi támogatást folyósító pénztár) közötti, a családi támogatás Németországban való folyósításának megtagadására vonatkozó jogvita keretében került sor.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

Az 1408/71 rendelet

- 3 Az 1408/71 rendelet első és ötödik preambulumbekzdése a következőképpen fogalmaz:

„mivel a szociális biztonságra vonatkozó nemzeti jogszabályok összehangolását célzó rendelkezések a személyek szabad mozgásának keretébe tartoznak, és e rendelkezéseknek hozzá kell járulniuk e személyek életszínvonalának és alkalmazási feltételeinek javításához;

[...]

mivel a nemzeti jogszabályok e koordinációja keretében a Közösségen belül biztosítani kell a tagállamok valamennyi munkavállaló és önálló vállalkozó állampolgára, az azok jogán jogosultak, valamint túlélő hozzátartozói számára az egyenlő bánásmódot.”

4 A rendelet nyolcadik–tizedik preambulumbekkezdése kimondja:

„mivel a Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók csak egyetlen tagállam szociális biztonsági rendszerébe tartozhatnak az alkalmazandó nemzeti jogszabályok átfedései és az ebből származó esetleges bonyodalmak elkerülése érdekében;

mivel számban és terjedelemben a lehető legjobban korlátozni kell azokat az eseteket, amikor az általános szabály alól alkalmazott kivételként egy személyre egyidejűleg két tagállam jogszabályait kell alkalmazni;

mivel annak lehető leghatékonyabb biztosítása érdekében, hogy az egy tagállam területén foglalkoztatott valamennyi munkavállaló egyenlő bánásmódban részesüljön, általában annak a tagállamnak a jogszabályait kell alkalmazandó jogszabályként meghatározni, amelyben az érintett személy munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként tevékenységet folytat”.

5 Az 1408/71 rendelet „Általános rendelkezések” című 13. cikke szerint:

„(1) A 14c. és 14f. cikkre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 14–17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

- a) egy tagállam területén alkalmazott személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, vagy ha az őt alkalmazó vállalkozás vagy munkáltató székhelye vagy lakóhelye egy másik tagállam területén található;

[...]”

6 E rendelet „Munkavállalók vagy önálló vállalkozók, akiknek családtagjai az illetékes államon kívüli tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel” című 73. cikke értelmében:

„Egy tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó munkavállaló vagy önálló vállalkozó jogosult más tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjai után az előbbi tagállam jogszabályai szerinti családi ellátásokra, mintha családtagjai ezen állam területén rendelkeznének lakóhellyel, a VI. melléklet rendelkezéseire is figyelemmel.”

Az 574/72 rendelet

- 7 Az 574/72 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, amely a családi ellátásokra, illetve családi támogatásra való jogosultságok halmozódása esetén a munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra alkalmazandó szabályokat határozza meg, így rendelkezik:

„(1)a) Az egyik tagállam olyan jogszabályai szerint járó ellátásokra vagy családi támogatásokra való jogosultságot, amely jogszabályok szerint a fenti ellátásokra vagy támogatásra vonatkozó jogosultság megszerzésének nem feltétele a biztosítási, szolgálati vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi idő, a fenti ellátások összegéig felfüggesztik, ha ugyanarra az időszakra és ugyanarra a családtagra vonatkozóan az ellátások csak egy másik tagállam nemzeti jogszabályai értelmében vagy a rendelet 73., 74., 77. vagy 78. cikkének alkalmazásában járnak.

b) Ha azonban a kereső tevékenységet az első tagállam területén folytatják:

- i. a kizárólag egy másik tagállam nemzeti jogszabályai vagy a rendelet 73. vagy 74. cikke szerint családi ellátásokra jogosult személynek vagy az ellátások igénybevételére jogosult személynek járó ellátások esetén a kizárólag a fenti másik tagállam nemzeti jogszabályai vagy a fenti cikkek szerint járó családi ellátásokra való jogosultságot a családtag lakóhelye szerinti

tagállam jogszabályaiban előírt családi ellátások összegéig felfüggesztik. A családtag lakóhelye szerinti tagállam által fizetett ellátások költségét e tagállam viseli;

[...]"

A nemzeti szabályozás

- 8 A jövedelemadóról szóló törvény (Einkommensteuergesetz) 62. §-a (1) bekezdésének 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Minden Németországban lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személy [...] gyermekei után a jelen törvény rendelkezéseinek megfelelően jogosult családi támogatásra.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 9 B. Bosmann Németországban lakóhellyel rendelkező belga állampolgár, aki egyedül neveli 1983-ban, illetve 1985-ben született gyermekeit. A gyermekek szintén Németországban laknak, ahol tanulmányaikat folytatják.

- 10 Főszabály szerint B. Bosmann jogosult a jövedelemadóról szóló törvény 62. §-ában előírt német családi támogatásra, amelyet kezdetben megítélt számára a Bundesagentur. Azonban, miután B. Bosmann 2005. szeptember 1-jétől Hollandiában kereső tevékenységet kezdett folytatni, a Bundesagentur 2005. október 18-i határozatával 2005. októberétől megszüntette a családi támogatás folyósítását. A Bundesagentur úgy értelmezte a vonatkozó közösségi jogszabályokat, hogy B. Bosmann már csak a foglalkoztatás helye szerinti állam jogszabályainak hatálya alatt áll, amely jelen ügyben a Holland Királyság, így a Németországi Szövetségi Köztársaság többé nem tekinthető az említett támogatás folyósítására kötelezett illetékes államnak.
- 11 B. Bosmann Hollandiában nem jogosult családi támogatásra, mivel a holland jogszabályok értelmében 18 éven felüli gyermekek után nem jár családi támogatás.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy nem tisztázott, hogy B. Bosmann minden munkanap után visszatér-e Németországba vagy csak hétfégenként, illetve más szabadnapokon.
- 13 E körülmények között a Finanzgericht Köln úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- 1) Az [...] 1408/71 [...] tanácsi rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontját megszorítóan úgy kell-e értelmezni, hogy az a lakóhely szerinti államban (Németországi Szövetségi Köztársaság) nem akadályozza annak a gyermekeit egyedül nevelő anyának a gyermek után járó családi támogatásra való jogosultságát, aki a foglalkoztatás helye szerinti államban (Holland Királyság) a gyermekek életkora alapján nem részesül gyermek után járó családi támogatásban?

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén:

Az [...] 574/72 [...] tanácsi rendelet 10. cikkét megszorítóan úgy kell-e értelmezni, hogy az a lakóhely szerinti államban (Németországi Szövetségi Köztársaság) nem akadályozza annak a gyermekeit egyedül nevelő anyának a gyermek után járó családi támogatásra való jogosultságát, aki a foglalkoztatás helye szerinti államban (Holland Királyság) a gyermekek életkora alapján nem részesül gyermek után járó családi támogatásban?

3) Amennyiben az első és második kérdésre nemleges a válasz:

Közvetlenül az EK-Szerződésből, illetve az általános jogelvekből következik-e valamely munkavállaló és gyermekeit egyedül nevelő anyának az a jogosultsága, hogy a gyermek után járó családi támogatás nyújtása szempontjából a lakóhelyének állama szerinti kedvezőbb szabályokat alkalmazzák?

4) Az előbbi kérdések megválaszolásánál van-e jelentősége annak, hogy az érintett munkavállaló minden munkanap után visszatér-e az otthonába?

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- ¹⁴ Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az lehetővé

teszi a B. Bosmannhoz hasonló helyzetben lévő, vagyis az 1408/71 rendelet hatálya alá tartozó, a foglalkoztatás helye szerinti tagállam – jelen esetben a Holland Királyság – szociális biztonsági rendszeréhez tartozó munkavállaló számára, hogy a tartózkodási helye szerinti tagállamban – jelen esetben a Németországi Szövetségi Köztársaságban – családi támogatásban részesüljön, amikor megállapítást nyer, hogy az illetékes tagállamban a gyermekei életkora alapján nem jogosult ilyen támogatásra.

- 15 Mielőtt választ adnánk e kérdésre, helyénvaló felidézni azon általános szabályokat, amelyek alapján az 1408/71 rendelet értelmében a Közösségen belül mozgó munkavállalókra alkalmazandó jogszabályokat meg kell határozni.
- 16 Az 1408/71 rendelet II. címének a Közösségen belül mozgó munkavállalókra alkalmazandó jogszabályok meghatározására vonatkozó rendelkezéseinek célja, hogy az érdekeltek csak egy tagállam szociális biztonsági rendszeréhez tartozzanak, hogy így el lehessen kerülni az alkalmazandó nemzeti jogszabályok halmozódását és az esetlegesen ebből fakadó nehézségeket. Ezt az elvet fogalmazza meg az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése, amely kimondja, hogy a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak (lásd a 302/84. sz. Ten Holder-ügyben 1986. június 12-én hozott ítélet [EBHT 1986., 1821. o.] 19. és 20. pontját).
- 17 Az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egy tagállam területén alkalmazott személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel. Amennyiben e rendelkezés értelmében valamely munkavállalóra nézve megtörténik valamely tagállam jogszabályainak alkalmazandó jogként történő megállapítása, akkor ennek az a következménye, hogy rá nézve kizárólag ennek a tagállamnak a joga alkalmazandó (lásd a fent hivatkozott Ten Holder-ügyben hozott ítélet 23. pontját).

- 18 A családi támogatásokra vonatkozó különös szabályok összefüggésében, az 1408/71 rendelet 73. cikke értelmében: egy tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó munkavállaló jogosult más tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjai után az előbbi tagállam jogszabályai szerinti családi ellátásokra, mintha családtagjai ezen állam területén rendelkeznének lakóhellyel.
- 19 Következésképpen, ahogyan azt a kérdést előterjesztő bíróság helyesen megállapította, a B. Bosmann helyzetére alkalmazandó jogszabályok főszabály szerint a foglalkoztatás helye szerinti állam jogszabályai, vagyis a holland jogszabályok.
- 20 Az 1408/71 rendelet II. címe rendelkezéseiben szabályozott helyzetek egyikében lévő munkavállalóra alkalmazandó jogot tehát az említett rendelkezések alapján kell meghatározni, azonban nem zárható ki más jogrendszer rendelkezéseinek alkalmazása sem (lásd a C-302/02. sz. Laurin Effing-ügyben 2005. január 20-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-553. o.] 39. pontját).
- 21 A Bizottság szerint a B. Bosmannéhoz hasonló helyzetben az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján lehet kizárni az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében meghatározott foglalkoztatás helye szerinti tagállam jogrendszerének alkalmazását, és ehelyett az érdekelt tartózkodási helye szerinti tagállam jogszabályait alkalmazni. Így a két tagállamhoz – a foglalkoztatás helye és a tartózkodási hely szerinti tagállam – való kapcsolódás megléte a Bizottság szerint többek között lehetővé teszi a szolgáltatásra való jog halmazódását. Ennélfogva, tekintettel a foglalkoztatás szerinti tagállamban a hasonló családi támogatások hiányára, az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében e családi támogatásokat a lakóhely szerinti tagállamnak – jelen esetben a Németországi Szövetségi Köztársaságnak – korlátozás nélkül kellene biztosítania. Ennek alátámasztására a Bizottság a C-119/91. sz. McMenamin-ügyben 1992. december

2-án hozott ítéletre (EBHT 1992., I-6393. o.) hivatkozik. Ugyanilyen szemszögből utal a kérdést előterjesztő bíróság a C-543/03. sz., Dodl és Oberhollenzer ügyben 2005. június 7-én hozott ítéletre (EBHT 2005., I-5049. o.).

- 22 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a fent hivatkozott két ügy eldöntésére az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alapján került sor, amely olyan helyzetekre vonatkozik, amikor a tartózkodási hely szerinti államban is folytatnak kereső tevékenységet. Ahogyan arra a főtanácsnok indítványának 51. és 52. pontjában rámutatott, a fent hivatkozott McMenamin, valamint Dodl és Oberhollenzer ügyekben az a körülmény váltotta ki az elsőbbség tartózkodási hely szerinti tagállam illetékességének javára történő megfordítását, hogy az 1408/71 rendelet 73. cikkében említett családi támogatás kedvezményezettjének házastársa a lakóhely szerinti tagállamban folytatott kereső tevékenységet.
- 23 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság határozatából kiderül, hogy B. Bosmann nincs ilyen helyzetben.
- 24 Ami az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontját illeti, annak szövegéből kitűnik, hogy e rendelkezés a családi támogatásra való jogosultság halmozódásának azon eseteire kíván megoldást adni, amikor e jogosultság egyidejűleg fennáll az érintett gyermek állandó lakóhelye szerinti államban – biztosításra vagy foglalkoztatásra vonatkozó feltételtől függetlenül –, valamint az 1408/71 rendelet 73. cikke alapján a foglalkoztatás helye szerinti államban.
- 25 Márpedig – amint arra a német kormány és a kérdést előterjesztő bíróság rámutat – az alapügyben nem a családi támogatások effajta halmozódásáról van szó, ugyanis a jelen esetben a foglalkoztatás szerinti tagállamban a családi támogatásra való jogosultság az alapügy felperese gyermekeinek kora miatt e tagállam jogszabályai szerint ki van zárva.

- 26 Mivel az elsőbbségnek a tartózkodási hely szerinti tagállam jogszabályainak alkalmazása javára történő megfordítása nem alapulhat az 574/72 rendeletben szereplő különös kapcsoló szabályokon, meg kell állapítani, hogy B. Bosmann helyzetére nézve az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti, az illetékes tagállam jogának meghatározására vonatkozó általános szabály alkalmazandó.
- 27 Ebből következik, hogy a közösségi jog alapján az illetékes német hatóságok nem kötelesek megítélni B. Bosmann számára a szóban forgó családi támogatást.
- 28 Ugyanakkor e támogatás megítélése sem zárható ki, már csak azért sem, mivel a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy a német jogszabályok alapján B. Bosmann részesülhet családi támogatásban csupán azon tény alapján, hogy németországi lakóhellyel rendelkezik, aminek ellenőrzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.
- 29 Ilyen körülmények között emlékeztetni kell arra, hogy az 1408/71 rendelet rendelkezéseit az EK 42. cikk fényében kell értelmezni, amely rendelkezés célja az, hogy megkönnyítse a munkavállalók szabad mozgását, és többek között azt implikálja, hogy a migráns munkavállalók a szabad mozgáshoz a Szerződésben biztosított joguk gyakorlása folytán sem társadalombiztosítási ellátásra való jogosultságot ne veszítsenek el, sem az ilyen ellátás összegének csökkenését ne szenvedjék el (lásd a C-205/05. sz. Nemeč-ügyben 2006. november 9-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-10745. o.] 37. és 38. pontját).
- 30 Ebben az értelemben az 1408/71 rendelet első preambulumbekzdése kimondja, hogy a szociális biztonságra vonatkozó nemzeti jogszabályok összehangolását célzó rendelkezések, – amelyeket e rendelet tartalmaz – a személyek szabad mozgásának keretébe tartoznak, és e rendelkezéseknek hozzá kell járulniuk e személyek életszínvonalának és alkalmazási feltételeinek javításához.

31 E tényekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a jelen ügy körülményei között a lakóhely szerinti tagállam nem fosztható meg attól a lehetőségtől, hogy családi támogatást nyújtson a területén lakóhellyel rendelkező személyek számára. Igaz ugyan, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében az a személy, aki valamely tagállam területén folytat kereső tevékenységet, e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még akkor is, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, ez azonban nem jelenti azt, hogy e rendelet célja az lenne, hogy megakadályozza a tartózkodási hely szerinti tagállamot abban, hogy az ilyen személy számára családi támogatást nyújtson.

32 A fent hivatkozott Ten Holder-ügyben hozott ítélet, amelyre a német kormány írásbeli észrevételeiben utalt, valamint a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott 60/85. sz. Luijten-ügyben 1986. július 10-én hozott ítélet (EBHT 1986., 2365. o.) nem kérdőjelezheti meg az 1408/71 rendelet fenti értelmezését. A fent hivatkozott Ten Holder-ügyben hozott ítélet olyan esetre vonatkozott, amelyben az illetékes tagállam hatósága megtagadta az ellátást, és a Bíróság az adott körülmények között úgy ítélte meg, hogy amikor valamely munkavállalóra nézve megtörténik valamely tagállam jogszabályainak alkalmazandó jogként történő megállapítása, akkor rá nézve kizárólag ennek a tagállamnak a joga alkalmazandó (a fent hivatkozott Ten Holder-ügyben hozott ítélet 23. pontja). Ugyanezt az elvet alkalmazta a Bíróság a fent hivatkozott Luijten-ügyben hozott ítéletben, tekintettel a foglalkoztatás szerinti és a tartózkodási hely szerinti tagállam jogszabályai egyidejű alkalmazásának veszélyére. Következésképpen, ha az említett ítéleteket saját konkrét összefüggésükben nézzük, amelyek a jelen ügy körülményeitől eltérőek, akkor ezen ítéletek nem szolgálhatnak alapul annak kizárásához, hogy az adott helyzetben nem illetékes tagállam ne ítélhessen meg családi ellátást valamely munkavállaló számára, ha ezen ellátás odaítélésének lehetősége ténylegesen következik az adott állam nemzeti jogszabályaiból, és ilyen ellátás az illetékes tagállamban nem létezik.

33 A fenti megfontolások alapján azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjával nem ellentétes, ha a foglalkoztatás helye szerinti tagállam szociális biztonsági rendszeréhez tartozó migráns munkavállaló a lakóhelye szerinti tagállam nemzeti jogszabálya alapján ez utóbbi államban családi ellátásban részesül.

A második és a harmadik kérdésről

- 34 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második és harmadik kérdésre nem szükséges válaszolni.

A negyedik kérdésről

- 35 A kérdést előterjesztő bíróság továbbá azt kérdezi, hogy az előbbi kérdések megválaszolásánál van-e jelentősége annak, hogy a munkavállaló minden munkanap után visszatér-e németországi otthonába.
- 36 Ahogyan az lényegében az első kérdésre adott válaszból kitűnik, az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjával nem ellentétes, ha a B. Bosmannéhoz hasonló helyzetben lévő munkavállaló a lakóhely szerinti tagállamtól családi ellátásban részesül, feltéve hogy teljesíti az ennek nyújtásához szükséges, az e tagállam nemzeti jogszabályában előírt feltételeket. Mivel – amint az a kérdést előterjesztő határozatból kiderül – B. Bosmann azon joga, hogy Németországban családi támogatásban részesüljön, annak a feltételnek van alárendelve, hogy ezen tagállamban kell lakóhellyel rendelkeznie, amely feltételt B. Bosmann ténylegesen teljesíteni látszik, ezért a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy az a tény, hogy B. Bosmann minden munkanap után visszatér-e a németországi otthonába, releváns-e a német jog szerint az ezen államban való „lakóhellyel rendelkezés” tényének elismerése szempontjából.

37 Következésképpen azt a választ kell adni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy az a tény, hogy az alapeljárás felpereséhez hasonló helyzetben lévő munkavállaló minden munkanap után visszatér-e az érintett tagállamban található otthonába, releváns-e abból a szempontból, hogy az ilyen munkavállaló teljesíti-e a szóban forgó családi ellátás nyújtásához szükséges feltételeket ezen állam nemzeti jogszabályai alapján.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71 tanácsi rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjával a 2005. április 13-i 2005/647/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett formájában nem ellentétes, ha

a foglalkoztatás helye szerinti tagállam szociális biztonsági rendszeréhez tartozó migráns munkavállaló a lakóhelye szerinti tagállam nemzeti jogszabálya alapján ez utóbbi államban családi ellátásban részesül.

- 2) **A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy az a tény, hogy az alapeljárás felpereséhez hasonló helyzetben lévő munkavállaló minden munkanap után visszatér-e az érintett tagállamban található otthonába releváns-e abból a szempontból, hogy az ilyen munkavállaló teljesíti-e a szóban forgó családi ellátás nyújtásához szükséges feltételeket ezen állam nemzeti jogszabályai alapján.**

Aláírások